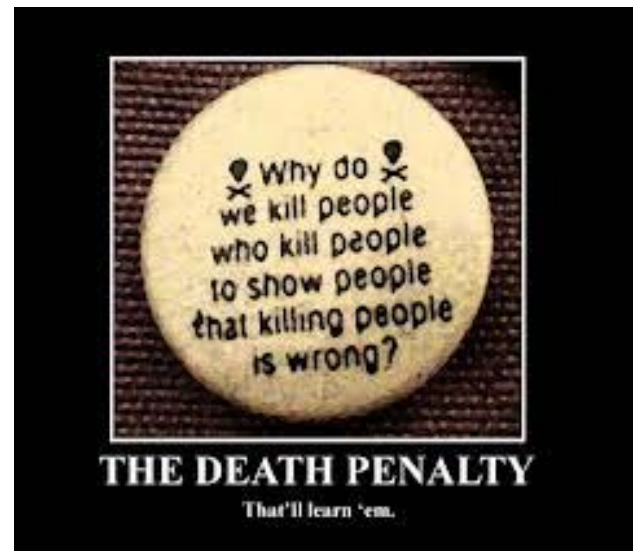
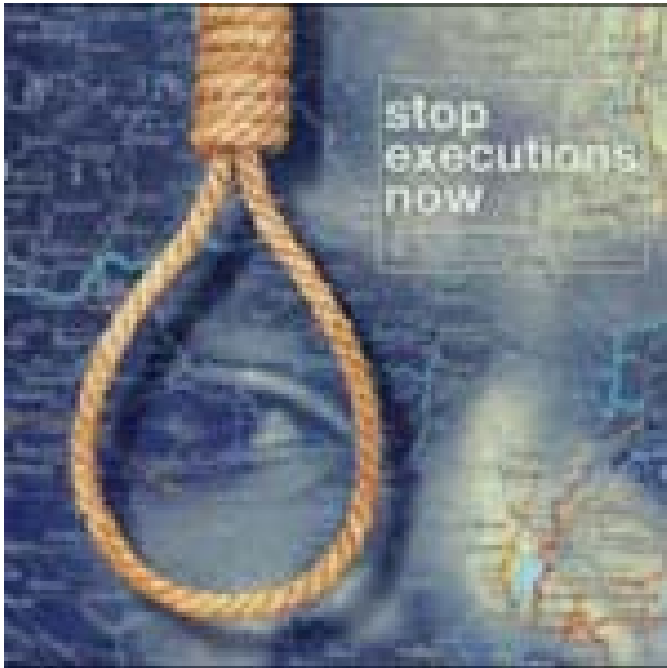

Θανατική ποινή: πράξη συμμόρφωσης ή πράξη εγκληματική;

Πρόσφατα διάβασα ένα άρθρο σχετικά με το ζήτημα της θανατικής ποινής. Η αρθρογράφος έχει συγκεντρώσει τις γνώμες πολλών ανθρώπων που προέρχονται από διαφορετικά κράτη και παρουσιάζει και τις δύο πλευρές. Αρχικά, αναφέρει πως όσοι την υποστηρίζουν, θεωρούν ότι η γενική πρόληψη του εγκλήματος εξασφαλίζεται καλύτερα με τη διατήρηση και την επιβολή της θανατικής ποινής. Από την άλλη πλευρά, σε καμία περίπτωση, βάσει των στατιστικών, δεν έχει αποδειχθεί ότι η θανατική ποινή αποτελεί το πιο αποτελεσματικό μέσο για την καταστολή του εγκλήματος. Άλλωστε, η ίδια η θανατική ποινή αποτελεί έγκλημα. Είναι βάνανση τόσο για τον μελλοθάνατο, όσο και για τον εκτελεστή.

Κατά τη γνώμη μου, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να στερήσει τη ζωή του συνανθρώπου του για οποιονδήποτε λόγο. Θεωρώ πως αυτή η ποινή υποβαθμίζει την ανθρώπινη ζωή και παροτρύνει τους ανθρώπους να παίρνουν εκδίκηση. Στην περίπτωση της θανατικής ποινής η δικαιοσύνη δεν μπορεί να ανακαλέσει μία τυχόν άδικη απόφαση. Η επανόρθωση της αδικίας είναι αδύνατη. Η ίδια η αρθρογράφος υποστηρίζει ότι «ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για το καλύτερο και το χειρότερο συγχρόνως». Αν, λοιπόν, το χειρότερο είναι να αφαιρείς μια ανθρώπινη ζωή, τότε το να το κάνεις αυτό μέσα από ένα θεσμοθετημένο νομικό πλαίσιο και να το ονομάζεις θανατική ποινή, τι είναι;

Χριστίνα Παπαδοπούλου Γ'2